

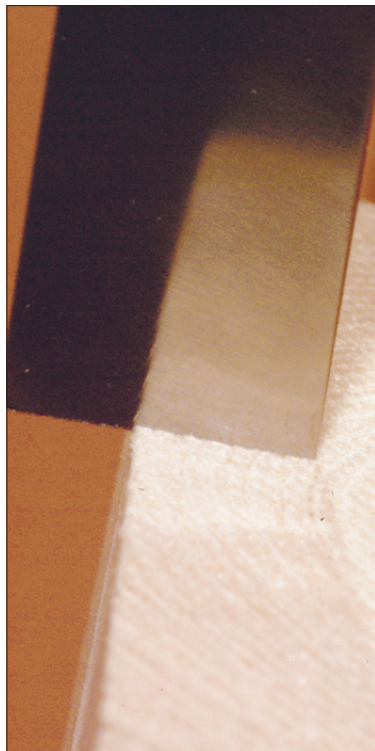
Peitlite ja hõövlite teritamine

TIIT RAIK

Eelmistes Targu Talita numbrites tutvustasime lõikeinstrumentide materjale ja vahendeid. Nüüd on aeg asuda tegutsema ning mõned peitlid ja hõövlid teravaks teha.

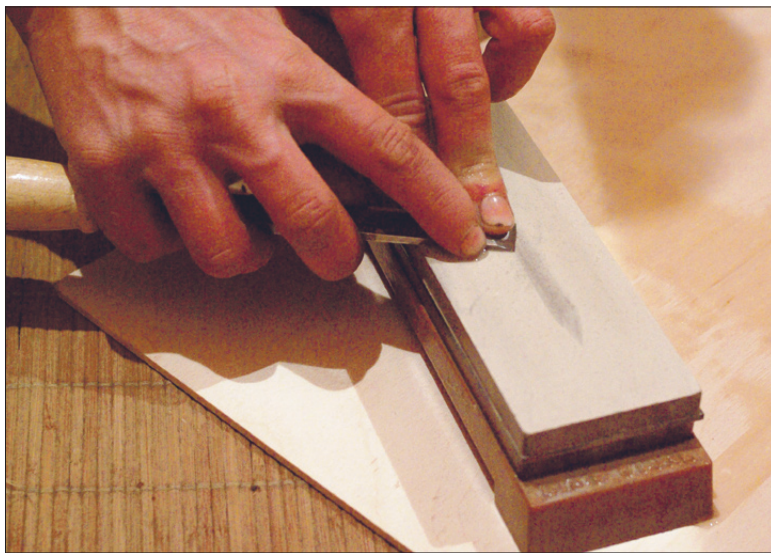
Terituse kohta liigub igasugu müüte, kuid tegelikult tuleb teritamiseks kokku viia lihtsalt tera kaks tahku. Mida paremini see õnnestub, seda teravam on lõikeinstrument.

Selleks et peitlit või hõövlit oleks üldse võimalik teritada, peab selle selg olema ideaalselt sile.

Peitli selg peab olema peegelsile.

Enamasti pole ka just tehast tulnud peitlid nii siledad, et sirge luisu pind neid ühtlaselt lihviks ehk teritaks. Seega esimene samm olekski tera selja silumine. Alustada võiks jämedamast luisust. Kui

Tera selja lihvimine Jaapani King 6000 vesiluisul. Tera selja lihvimisel tuleb rakendada mõõdukalt jõudu.

luisk võtab ühtlaselt kogu tera selga, siis on peitli selg sile ning võib minna üle järgmise, peenema luisu juurde ja selja poleerimise peaks lõpetama peeneimal luisul. Muidugi tuleb ka luiskude siledust vahepeal kontrollida.

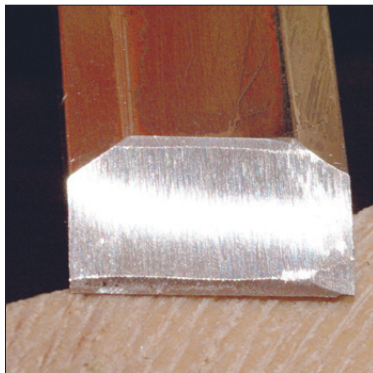
Tera selja silumine on tüütu ja aeganõudev töö. Õnneks tuleb seda teha ainult korra.

Kui tera selg on sile, võib asuda teritamise juurde. Mina soovitan nn vaba käe teritamist. Selleks lõikan tavalisel käial tera kalde keskosa nõ-

gusaks nii, et jääb kaks toetuspunkti: tera serv ja kaldenurga tagaserv. Päris tera servani ma ei käia, sest see võib teha tera siniseks või muuta selle hoopiski kõveraks.

Käiamine on vajalik kahe toetuspunkti saamiseks ning hiljem on ka palju lihtsam luisul lihvida, kui lihvitav pind on väiksem.

Peitlite ja hõövliterade teritamist alustatakse tera faasi poolt. Tavaliselt alustan jämedamal luisul, aga see oleneb sellest, kui nüri on tööriist.

Pildil on näha keskel nõgusaks käatud osa ning käiamata terapoolne ja tagumine osa, mida kasutan toetuspunktideks luisul.

Käte asend teritamisel. Teritusel tuleks kasutada kogu luisu pinda, et luisk kuluks võimalikult ühtlaselt.